

Abdijpreek 4 21-e zo dh. Jr. 21 augustus 2016

Op. Woord: Welkom Broeders en Zusters op deze 21-e zondag dh. Jaar en deze Eucharistie .Vandaag is er ook een stevig 'volwassen 'Evangelie. Moeilijk maar ook uitdagend en daarom van groot zelfs pedagogisch belang. Want: wat brengt ons wezenlijk bijeen of wat ontbreekt er mogelijk nog aan ?

De Heer nodigt ons uit ons hart voor Hem open te stellen niet alleen vandaag maar als een levenshouding die ons past. Doen we dat. Dan zoeken we Hem en niet onszelf.

Waar we dat toch hebben gedaan vragen we om vergeving. Gaan we naar de Heer toe want Hij alleen is onze redding.

Broeders en Zusters, evangelie verkondiging is een blijde Boodschap. Maar bij dit evangelie komt dat aspect maar wat moeizaam (op mij U ook ?) over. Dan wordt het des te meer een uitdaging om er in te ontdekken wat en waarin voor ons die diepere vreugde bestaat en waarin die gelegen is.

Misschien lijkt het op iemand die als hobby heeft : verzamelen. Zoveel mogelijk en allerhande bijebrengen tot het vol, compleet is. Dan komt die knorrige huisvader toch dicht in de buurt. Zijn huis is een soort pak-en weeshuis dat eenmaal gevuld echt sluit. En de buitenstaanders ? Hebben die dan pech gehad ? Horen die er niet bij; waarom zijn die selectie criteria zo streng; en dat dan als een beeld van hoe God met ons omgaat geldt...

De vraag was – waarop Jezus reageerde met deze parabel – zijn het er weinig die gered worden ? Uitermate zinvol en relevant. Ook wij zouden wel willen weten hoe het zit en wat de toekomst ons brengt. Maar cijfers en statistieken hebben Jezus' interesse niet. Zijn antwoord is dat van de Bergrede: zorg dat je erbij bent ! Volg niet de brede maar de smalle weg want die is vruchtbaar en leidt naar God. Dus: iedereen is genodigd maar niet iedereen gaat erop in en..er mee aan de slag.

De Heer kijkt dieper, verder, hoger voor zijn volk maar ook daarbuiten (1-e lez.) Hij gaat bedachtzaam, pedagogisch te werk. Corrigeren om beter te leren, te worden op lange termijn (2-e lez.) Let ook op het feit dat Jezus op reis, onderweg is naar Jeruzalem. Dan gaat het niet om omwegen maar gaat Hij rechtstreeks op zijn doel – dood en verrijzenis – af. Daarbij hoort ook de eindtijdelijke dimensie – de eschatologie. Alles is beperkt en tijdelijk. Haast je want er is geen tijd meer te verliezen. Gods rijk staat voor de deur. Dus opvoeding en aanmaning ineen.

Hoe zou je het nog anders kunnen zien, lezen, begrijpen als geheel ? God is mild en barmhartig en neemt ons allemaal ernstig en serieus, bloedserieus tot het uiterste toe. Het kan natuurlijk zijn dat een aantal mensen Hem dat verwijten maar is dat wel reeel ? Dat lijkt op het Yuri van Gelder syndroom: die kunnen niet omgaan met hun vrijheid en verantwoordelijkheid en geven iedereen behalve zichzelf de schuld. Zelfkritiek is en blijft altijd iets zeldzaams. (weten we allemaal..)

Eerder zou je Kennedy parafraserend moeten zeggen: vraag niet wat God allemaal voor jou kan doen maar vraag naar wat jij kunt doen voor God en zijn Rijk.

Het gaat bij God anders toe dan wij denken, vinden, menen. Eigenlijk veel eerlijker, authentieker. Maar ook directer en persoonlijker. Want of je 'gered 'word bepaal je zelf mee ! Het is dus niet automatisch of vanzelfsprekend. Ik hoor bij de kerk, ik geloof dus... dan kan je nog van alles overkomen. Dat is niet het eind- maar het beginpunt. Waar kan ik wat verbeteren, veranderen. Is

er werk aan de winkel van mijn leven. Dat houd je scherp en waakzaam en is nodig, want het is letterlijk heilzaam om daar altijd mee bezig te zijn. Het is een heilzame onrust die je iedereen zou toewensen !

We moeten, hoeven niet bang te zijn. Begrijp mij goed. Want die blijde Boodschap is fantastisch en gericht aan alle mensen. Gods 'huis en feestzaal zal er – denk ik – als een wonderlijke verzameling mensen, feestelingen uitzien. Heel anders dan wij denken. Het gaat God om het eindresultaat en tot die tijd, tot dat moment is het de moeite en de zaak waard om daarvoor je volkomen in te zetten en ondernemen en te zorgen dat je daar bij bent. Elk mens krijgt tijd en kansen die je dan wel moet zien te benutten. Tijd van leven krijgen we, tijd om tot bekering te komen. Is het zo ernstig ? Ja, natuurlijk ! God is niet 'neutraal '. Hij verzamelt en behandelt ons als een huisvader en brengt ons samen en zo tot eenheid rondom Hem die ons liefheeft. Laat het dan niet afweten en stel Hem en jezelf niet teleur.

Ga Hem niet onvoorbereid, ongetraind want onbewust tegemoet. We zijn geinviteerd en gewaarschuwd en op beiden ligt de nadruk. Dat zorgt dat er evenwicht is. Levensernst kan goed samen gaan met levensvreugde die kennen wij monniken ook want God houdt van verrassingen. Hij draait de zaken vaak paradoxaal om: kinderen, kleinen, de zieken, de laatsten hebben voorrang. Mensen van wie je het niet verwacht; de lievelingen van Zijn koninkrijk. Maar daartoe zijn wij dus ook geroepen, ja worden er toe opgeroepen want dat is het doel van elke opvoeding, correctie en levensweg in de tijd voor de eeuwigheid.

Als je dat realiseert kun je gerust en van harte aansluiten en deelnemen aan het feestmaal in de huiselijke feestzaal en ben je meer dan welkom. Zorg dat je daar altijd mee bezig bent, voorbereid, waakzaam omdat die uitnodiging en ontmoeting eraan komt, vroeg of laat. Dan kun je jezelf rustig laten verrassen en ongestoord en onverstoord blij zijn.

Als dat geen open deur is....